

Δομώντας κείμενο και ιστοσελίδες

Έχουμε ήδη γνωρίσει, από τα πρώτα μαθήματα, πως δομούμε το περιεχόμενο μιας απλής ιστοσελίδας. Γνωρίσαμε μερικά βασικά στοιχεία της HTML, τη σημασιολογία τους και πως χρησιμοποιούμε τις ετικέτες τους για να μαρκάρουμε το περιεχόμενο της ιστοσελίδας μας.

Πρώτα απ' όλα έχουμε γνωρίσει τη **βασική δομή ενός αρχείου της HTML**.

```
<!DOCTYPE html >
1 <html lang="el">
  2 <head>
    <meta charset="utf-8">
    2 <title> Τίτλος της ιστοσελίδας </title>
  2 </head>
  3 <body>
    Περιεχόμενο της ιστοσελίδας
  3 </body>
1 </html >
```

- 1 Προσδιορίζει ότι το έγγραφο είναι γραμμένο σε html. Δηλώνουμε και τη γλώσσα που είναι γραμμένο το περιεχόμενο της ιστοσελίδας.
- 2 Το στοιχείο **head** παρέχει πληροφορίες για το κείμενο (μια από αυτές είναι και ο τίτλος της ιστοσελίδας)
- 3 Το στοιχείο **body** περιέχει το περιεχόμενο που θα εμφανισθεί στον φυλλομετρητή.

Ανάμεσα στις ετικέτες **<title>** και **</title>** γράφουμε τον **τίτλο** της ιστοσελίδας μας, ο οποίος εμφανίζεται στο πάνω μέρος του φυλλομετρητή όταν φορτώνεται η ιστοσελίδα (στο πλαίσιο που πληκτρολογούμε το url ή στην ετικέτα της σελίδας σε περίπτωση που επιτρέπει το άνοιγμα πολλών σελίδων). Επίσης, εμφανίζεται όταν προσθέτουμε τη σελίδα στα Αγαπημένα, αξιοποιείται στις μηχανές αναζήτησης και εκφωνείται από τους αναγνώστες οθόνης. Έχει σημασία λοιπόν, ο τίτλος που δίνουμε στην ιστοσελίδα μας να είναι μεστός και να αντιπροσωπεύει το περιεχόμενο. Η ετικέτα **<meta>** είναι ένα κενό στοιχείο (παρέχει πληροφορίες για το περιεχόμενο αλλά δεν επιδρούν στην εμφάνιση του) και χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για τον καθορισμό του σετ των χαρακτήρων που χρησιμοποιεί η ιστοσελίδα (**<meta charset="utf-8">**),

Ένα από τα βασικά πράγματα που χρειάζεται να γνωρίζουμε είναι ότι, σε μερικές περιπτώσεις, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε περισσότερα από ένα στοιχεία της html για να πετύχουμε την ίδια δόμηση ενός περιεχομένου. Έχει λοιπόν σημασία να επιλέγουμε το πλέον κατάλληλο για κάθε

περίσταση. Η html έχει εμπλουτιστεί με μία σειρά από κατάλληλα στοιχεία, σχεδιασμένα το καθένα για ένα ειδικό σκοπό και κάποια από αυτά έχουν και ιδιαίτερη σημασιολογία. Αυτή η σημασιολογία βοηθάει, αφενός τον συγγραφέα να έχει ένα καλά τεκμηριωμένο και εύκολα κατανοητό αρχείο, αφετέρου βοηθάει στην καλύτερη διαμόρφωση του στυλ της ιστοσελίδας μας, καθώς και στην επεξεργασία τους από τις μηχανές αναζήτησης και τους αναγνώστες οθονών. Μια κατηγορία στοιχείων της html είναι τα λεγόμενα **σημασιολογικά στοιχεία (semantic elements)**. Στη συνέχεια θα γνωρίσουμε μερικά από αυτά (Header, Main, Nav, Article, Section, Aside, Address, Footer) και τη σημασιολογία τους. Αν και τα ονόματα των σημασιολογικών στοιχείων επεξηγούν αρκετά τη χρησιμότητά τους, θα δώσουμε παρακάτω μια αναλυτικότερη περιγραφή τους.

Το στοιχείο **Header** χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό του περιεχόμενου που θα εμφανίζεται στην αρχή κάθε ιστοσελίδας. Συνήθως περιέχει κάποιο λογότυπο ή σήμα, μπάρα αναζήτησης, μπάρα πλοήγησης και πράγματα που θέλουμε να επαναλαμβάνονται σε κάθε σελίδα του ιστοτόπου μας. Προηγείται του στοιχείου Main.

Το στοιχείο **Main** τοποθετείται ανάμεσα στα στοιχεία Header και Footer και το περιεχόμενο του σχετίζεται με το πρωτεύον θέμα της ιστοσελίδας. Συνήθως είναι μοναδικό στην ιστοσελίδα μας, εκτός αν η ιστοσελίδα περιλαμβάνει περισσότερες αναρτήσεις περιεχομένου, οπότε χρησιμοποιείται ένα στοιχείο Main για κάθε ανάρτηση.

Το στοιχείο **Nav** χρησιμοποιείται για τη δόμηση ενός μενού πλοήγησης. Τοποθετείται συνήθως στο πάνω μέρος της ιστοσελίδας. Επίσης, στο κάτω μέρος της (Footer) ή σε πλαϊνή μπάρα.

Το στοιχείο **Article** μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε διάφορα σημεία της ιστοσελίδας για τη δόμηση ενός τμήματος του περιεχομένου μας το οποίο διαθέτει **νοηματική αυτοτέλεια** και **εξυπηρετεί πλήρως το σκοπό** για τον οποίο σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε. Μπορεί να διανεμηθεί και από μόνο του. Συνήθως περιέχει και μια κεφαλίδα/τίτλο. Παράδειγμα, άρθρα ενός ειδησεογραφικού ιστοτόπου, κάρτες προϊόντων, σχόλια χρηστών, ποσταρίσματα σε μπλογκ και φόρα.

Το στοιχείο **Section** χρησιμοποιείται για την θεματική δόμηση του περιεχόμενου και αποτελεί σημαντικό υποσύνολο του συνολικού περιεχομένου της ιστοσελίδας. Παράδειγμα τα κεφάλαια ενός βιβλίου ή οι θεματικές ενότητες μιας ειδησεογραφικής ιστοσελίδας. Επίσης, σε μια παράπλευρη στήλη (sidebar) μπορούμε να βάλουμε σε διαφορετικό Section τα τμήματα αναζήτησης, βοήθειας, σύνδεσης, παραπομπών κλπ. Μέσα σε ένα Section μπορούμε να εσωκλείσουμε ένα ή περισσότερα άρθρα και να έχει δική του κεφαλίδα/τίτλο.

Το στοιχείο **Aside** χρησιμοποιείται για τη δόμηση περιεχόμενου που δίνει πρόσθετες πληροφορίες για το κυρίως κείμενο, όπως για παράδειγμα στοιχεία για τον συγγραφέα, σχετικά links και περιεχόμενο, διαφημίσεις. Το περιεχόμενο του θα μπορούσε να παραληφθεί χωρίς να χαλάσει την αυτοτέλεια του κυρίως κειμένου.

Το στοιχείο **Address** χρησιμοποιείται για τη δόμηση περιεχόμενου που περιέχει πληροφορίες επικοινωνίας του συγγραφέα ή/και ιδιοκτήτη μιας ιστοσελίδας ή ενός άρθρου της.

Το στοιχείο **Footer** χρησιμοποιείται για τη δόμηση περιεχόμενου ενός υποσέλιδου, είτε για ολόκληρη την ιστοσελίδα μας, είτε για ένα μέρος της. Συνήθως περιέχει πληροφορίες για την επιχείρηση ή τον οργανισμό ή τον ιδιοκτήτη της, τα δικαιώματα χρήσης, στοιχεία επικοινωνίας, χάρτη, χρήσιμα links κλπ.

Τα στοιχεία της **html** μπορούμε να τα χωρίσουμε σε δύο βασικές κατηγορίες:

- Τα **στοιχεία επιπέδου μπλοκ (Block level elements)**, τα οποία **καθορίζουν τη δομή του κειμένου των ιστοσελίδων σε μπλοκ**. Τα στοιχεία αυτά ξεκινούν πάντα σε νέα γραμμή και οι φυλλομετρητές προσθέτουν ένα κενό πριν και μετά από αυτά. Προκαλούν δηλαδή **αλλαγή γραμμής στην αρχή τους**, δηλαδή όταν συναντάται η ετικέτα ανοίγματος (π.χ, <h1>, <p>). Καταλαμβάνουν όλο το διαθέσιμο εύρος στις γραμμές που αναπτύσσονται.
- Τα **στοιχεία επιπέδου γραμμής (inline Text elements)**, τα οποία προσθέτουν επιπλέον πληροφορίες σε τμήματα του κειμένου που εσωκλείουν. Ξεκινάνε από το σημείο της γραμμής που βρίσκονται (εκεί που τοποθετούμε και την ετικέτα ανοίγματος) και καταλαμβάνουν μόνο όσο χώρο χρειάζονται. Δεν προκαλούν αλλαγή γραμμής. Ορισμένα από αυτά περιγράφουν το νόημα, το πλαίσιο ή τη χρήση του εσωκλειστού κειμένου, προσθέτουν δηλαδή πληροφορίες σημαντικές για την ερμηνεία του (σημασιολογική σήμανση) και αναφέρονται ως **Semantic Inline Elements**, ενώ ορισμένα από αυτά παρέχουν περιγραφές της στοιχειοθεσίας ή του στυλ του κειμένου και αναφέρονται ως **Presentational Inline Elements**.

A) Δημιουργώντας μπλοκ στο κείμενο

Έχουμε γνωρίσει μέχρι στιγμής ορισμένα στοιχεία της **html** που δομούν το κείμενο μας σε μπλοκ όπως αυτά της παραγράφου, των κεφαλίδων, τις λίστες, τους πίνακες. Στη συνέχεια θα γνωρίσουμε μερικά ακόμα στοιχεία επιπέδου μπλοκ.

A1) Διατηρώντας τη μορφοποίηση του κειμένου

Οι φυλλομετρητές, όταν διαβάζουν ένα κείμενο html αγνοούν τόσο τους παραπάνω από ένα κενούς χαρακτήρες, όσο και τους χαρακτήρες αλλαγής γραμμής. Στην περίπτωση λοιπόν που θέλουμε να διατηρήσουμε τη μορφοποίηση που έχει ένα κομμάτι κειμένου (π.χ. στίχοι ενός ποιήματος ή τραγουδιού, κώδικας λογισμικού), χρησιμοποιούμε το στοιχείο **pre** της html, αντί του στοιχείου της παραγράφου. Εισάγουμε δηλαδή το ήδη μορφοποιημένο κείμενο ανάμεσα στις ετικέτες **<pre>** και **</pre>**.

A2) Παράθεση αποσπάσματος κειμένου

Όταν έχουμε να εισάγουμε ένα απόσπασμα κειμένου, το οποίο είτε προέρχεται από εξωτερική πηγή είτε αποτελεί παράθεση όσων έχει πει ή έχει γράψει κάποιος και είναι μακροσκελές (τουλάχιστον μερικές γραμμές), χρησιμοποιούμε το στοιχείο **<blockquote>**. Το κείμενο, που εσωκλείεται ανάμεσα στις ετικέτες του, μπορεί να δομείται σε κεφαλίδες, λίστες, παραγράφους.

A3) Πληροφορίες για τον συγγραφέα ενός κειμένου

Όταν έχουμε να εισάγουμε πληροφορίες επικοινωνίας για τον συγγραφέα ενός κειμένου, χρησιμοποιούμε το στοιχείο **<address>**, το οποίο τοποθετείται στην αρχή ή στο τέλος του κειμένου ή της σχετικής ενότητας. Η πληροφορία που εσωκλείεται ανάμεσα στις ετικέτες του, μπορεί να δομείται σε κεφαλίδες, λίστες, παραγράφους. Οι φυλλομετρητές εμφανίζουν συνήθως το περιεχόμενο με πλάγιους χαρακτήρες.

B) Σημασιολογικά στοιχεία γραμμής

Στην κατηγορία των σημασιολογικών inline στοιχείων κειμένου (**Semantic Inline Text Elements**), έχουμε δει μέχρι στιγμής δύο σημαντικά στοιχεία, τα **** και ****. Στη συνέχεια θα γνωρίσουμε μερικά ακόμα στοιχεία της κατηγορίας αυτής, όπως τα **<abbr>**, **<q>**, ****, **<ins>**, **<cite>**, **<code>**, **<time>**. Επίσης, θα γνωρίσουμε μερικά στοιχεία της κατηγορίας **Presentational Inline Elements**, όπως τα ****, **<i>**, **<sub>**, **<sup>**, **<u>**, **<strike>**, **<small>**, **<center>**, ****. (δεν επιφέρουν αλλαγή γραμμής, π.χ.)

Τα **σημασιολογικά στοιχεία κειμένου** περιγράφουν το νόημα, τα συμφραζόμενα ή τη χρήση του εσωκλειστού κειμένου. Ο τρόπος εμφάνισης τους στον φυλλομετρητή εξαρτάται από τις προεπιλογές που αυτός έχει.

B1) Προσθέτοντας έμφαση στο κείμενο

Ήδη έχουμε γνωρίσει δύο στοιχεία της **HTML**, τα οποία χρησιμοποιούμε για να δώσουμε έμφαση σε ένα κομμάτι κειμένου: το **** για απλή έμφαση και το **** για ισχυρή έμφαση. Το κομμάτι κειμένου που εσωκλείεται ανάμεσα στις ετικέτες (tags) του στοιχείου (element) **** εμφανίζονται σε **πλάγια** μορφή (**italics**), ενώ αυτό που εσωκλείεται ανάμεσα στις ετικέτες του στοιχείου ****, εμφανίζονται σε **έντονη** μορφή (**bold**). Αυτό βέβαια μπορεί να αλλαχθεί με εντολές στην **CSS**. Οι αναγνώστες οθόνης (screen readers) χρησιμοποιούν ένα διαφορετικό τόνο φωνής για να δώσουν έμφαση στο κείμενο.

B2) Συντομογραφίες και Ακρωνύμια

Η σήμανση μιας φράσης ως **συντομογραφίας**, με το στοιχείο **<abbr>** ή ως **ακρωνύμιο** με το στοιχείο **<acronym>** παρέχει χρήσιμη πληροφορία για τις μηχανές αναζήτησης και τους αναγνώστες οθόνης. Η συντομογραφία είναι σύντομη έκδοση μιας φράσης (π.χ. κτλ για τη φράση: «και τα λοιπά»). Το ακρωνύμιο είναι συντομογραφία που προκύπτει από το πρώτο γράμμα των λέξεων που αποτελούν μια φράση (π.χ. ΕΛΛΑΚ για τη φράση: «Ελεύθερο Λογισμικό Λογισμικό Ανοικτού Κώδικα»).

B3) Αναφορές

Η σήμανση μιας φράσης ως **αναφοράς** με το στοιχείο **<cite>** χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό μιας αναφοράς στον τίτλο ενός βιβλίου, περιοδικού, άρθρου, ιστότοπου, ενός έργου τέχνης και κλπ και αποδίδεται με πλάγιο κείμενο ως προεπιλογή.

B4) Κείμενο που έχει εισαχθεί από άλλη πηγή

Η σήμανση μιας φράσης ως **κειμένου που έχει εισαχθεί από άλλη πηγή (inserted)** γίνεται με το στοιχείο **<ins>** και αποδίδεται με υπογραμμισμένο κείμενο.

B5) Κείμενο που έχει διαγραφεί

Η σήμανση μιας φράσης ως **κειμένου που έχει διαγραφεί (deleted)** γίνεται με το στοιχείο **** και αποδίδεται με μια γραμμή να διαγράφει το κείμενο.

B6) Ημερομηνίες και χρόνος

Το στοιχείο **time** προσδιορίζει μια χρονική στιγμή ή ημερομηνία. Το χαρακτηριστικό του στοιχείου χρησιμοποιείται για να μεταφράσει τον χρόνο σε κατάλληλο φορμάτ, ώστε οι φυλλομετρητές να τον προσθέτουν σε υπενθυμίσεις στα ημερολόγια των χρηστών. Επίσης, βοηθούν τις μηχανές αναζήτησης να έχουν καλύτερα αποτελέσματα.

```
<p>Τα μαθήματα θα διεξαχθούν την <time datetime="2023-11-14 20:00">πρώτη Πέμπτη του Νοεμβρίου</time> στις <time>15:00</time>έως <time>18:00</time>.</p>
```

Γ) Στοιχεία γραμμής που επιδρούν στην παρουσίαση

Τα στοιχεία γραμμής που επιδρούν στην παρουσίαση παρέχουν οδηγίες **τυπογραφικές** για το κείμενο που εσωκλείουν. Οι επαγγελματίες συγγραφείς ιστοσελίδων συνήθως τις αποφεύγουν και εστιάζουν στην αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων μέσω της CSS, όπως θα δούμε αργότερα. Είναι σαφές ότι δεν συνιστάται η χρήση τους.

Γ1) Στοιχεία για έντονους, πλάγιους και υπογραμμισμένους χαρακτήρες

Ορισμένες από τις ετικέτες, που υπάρχουν από τις αρχικές εκδόσεις της HTML, είναι οι `<b>`, `<i>` και `<u>`. Το κείμενο που εμπεριέχεται ανάμεσα στις ετικέτες `<b>` και `</b>` εμφανίζεται με έντονους χαρακτήρες (bold), το κείμενο που εμπεριέχεται ανάμεσα στις ετικέτες `<i>` και `</i>` εμφανίζεται με πλάγιους χαρακτήρες (italics), το κείμενο που εμπεριέχεται ανάμεσα στις ετικέτες `<u>` και `</u>` εμφανίζεται με υπογραμμισμένους χαρακτήρες και το κείμενο που εμπεριέχεται ανάμεσα στις ετικέτες `<s>` και `</s>` εμφανίζεται με διαγεγραμμένους χαρακτήρες.

Η χρήση τους στις νεότερες εκδόσεις δεν συνιστάται και προτείνεται η χρήση των ετικετών `<strong>` και `<em>` οι οποίες δεν επηρεάζουν μόνο τη μορφή του κειμένου, αλλά δίνουν έμφαση σε αυτό. Η υπογράμμιση κειμένου χρησιμοποιείται, όπως είδαμε προηγουμένως, για κείμενο που έχει εισαχθεί από άλλη πηγή. Η στοίχιση του κειμένου συνιστάται να γίνεται από την CSS.

Γ2) Κείμενο με επισήμανση

Η επισήμανση του κειμένου γίνεται εσωκλείοντας το κείμενο ανάμεσα στις ετικέτες `<mark>` και `</mark>`.

Γ3) Κείμενο με στοίχιση στο κέντρο της οθόνης

Η στοίχιση του κειμένου στο κέντρο της οθόνης (π.χ. για ένα τίτλο), γίνεται εσωκλείοντας το κείμενο ανάμεσα στις ετικέτες `<center>` και `</center>`.

Γ4) Εκθέτες και δείκτες

Η εμφάνιση ορισμένων χαρακτήρων ως εκθετών (π.χ. X^2) γίνεται εσωκλείοντας τους χαρακτήρες ανάμεσα στις ετικέτες `<sup>` και `</sup>`. Η εμφάνιση ορισμένων χαρακτήρων ως δεικτών (π.χ. X_2) γίνεται εσωκλείοντας τους χαρακτήρες ανάμεσα στις ετικέτες `<sub>` και `</sub>`.

Γ5) Παρένθετο κείμενο σε εισαγωγικά

Όταν έχουμε μια μικρή φράση σε μια παράγραφο που θέλουμε να μπει σε εισαγωγικά, χρησιμοποιούμε το στοιχείο γραμμής `q`. Εσωκλείουμε τη φράση ανάμεσα στις ετικέτες `<q>` και `</q>`.

Δ) Ειδικό Χαρακτήρες

Υπάρχουν ορισμένοι χαρακτήρες, όπως τα σύμβολα του μικρότερου ($<$) ή του μεγαλύτερου ($>$), τα εισαγωγικά μονά και διπλά (‘ και ‘, “ και “), τα οποία οι φυλλομετρητές αντιλαμβάνονται ως την αρχή ή το τέλος μιας ετικέτας ή την αρχή ή το τέλος της τιμής ενός χαρακτηριστικού ενός στοιχείου της html. Επίσης, υπάρχουν χαρακτήρες, που δεν περιλαμβάνονται στον στάνταρντ κώδικα ASCII, όπως νομισματικά σύμβολα, το σύμβολο © κ.α. Οι χαρακτήρες αυτοί πρέπει να μην γράφονται με τη μορφή τους σε ένα κείμενο html (για αυτό ονομάζονται **χαρακτήρες διαφυγής**), αλλά στη θέση τους να τοποθετείται μια συντομογραφία (ονομάζεται **αναφορά χαρακτήρα**) που αρχίζει με το σύμβολο `&` και τελειώνει με το σύμβολο `;` Ορισμένοι χαρακτήρες, που αντιμετωπίζονται με αυτόν τον τρόπο είναι, του κενού χαρακτήρα, οι απόστροφοι (‘), οι κουκίδες, τα αποσιωπητικά, κ.α.

Μια ειδική περίπτωση που πρέπει να αναφέρουμε είναι αυτή του κενού χαρακτήρα, ο οποίος μπαίνει πρόσθετα από τον ένα κενό χαρακτήρα που αναγνωρίζουν οι φυλλομετρητές για τον διαχωρισμό των λέξεων. Αυτό το επιπρόσθετο κενό χρησιμοποιείται στις περιπτώσεις που θέλουμε **δύο λέξεις να μην διαχωρίζονται αλλά να πηγαίνουν μαζί σε περίπτωση αλλαγής γραμμής** (κυρίως λόγω μείωσης του μεγέθους του παραθύρου του φυλλομετρητή). Ονομάζεται **κενό μη διάσπασης (non breaking space)** και η συντομογραφία του είναι ** **;

Ο Πίνακας που ακολουθεί περιέχει μερικούς **ειδικούς χαρακτήρες** και τον τρόπο γραφής τους.

Χαρακτήρας	Τρόπος γραφής
Κενός χαρακτήρας	
&	&
Απόστροφος	'
<	<
>	>
©	©
®	®
™	™
£	£
¥	¥
€	€
-	–
--	—
‘	‘
’	’
“	“
”	”
•	•
...	…

Στοιχεία Γεννήτορες

Παρόλο που η html διαθέτει, όπως έχουμε δει, μια πληθώρα στοιχείων δόμησης του περιεχομένου μιας ιστοσελίδας με εννοιολογική σημασία, υπάρχει αρκετές φορές η ανάγκη, κυρίως για να κάνουμε μια ιδιαίτερη μορφοποίηση στη συνέχεια με την CSS, να φτιάξουμε ένα δικό μας μπλόκ ή να δημιουργήσουμε ένα δικό μας στοιχείο γραμμής. Αυτό επιτυγχάνεται με τη χρήση δύο ιδιαίτερων γεννητόρων στοιχείων, τα οποία δεν προσδίδουν στο κείμενο κάποια ιδιαίτερη σημασιολογική έννοια, αλλά δημιουργούν την επιθυμητή μας δόμηση. Λειτουργούν δηλαδή, ως ένας **περιέκτης (container)**, ένα κουτί που εσωκλείει άλλα μπλοκ. Έχουμε λοιπόν το στοιχείο **div**, που χρησιμοποιείται_ για να σημειώσει ένα στοιχείο επιπέδου μπλόκ (generic block-level element) και το στοιχείο **span**, που χρησιμοποιείται_ για να σημειώσει ένα στοιχείο γραμμής (generic inline element).

Στα δύο αυτά στοιχεία μπορούμε να προσθέσουμε στη συνέχεια και το χαρακτηριστικό **class** ή το χαρακτηριστικό **id**, τα οποία τους προσδίδουν ταυτότητα. Το χαρακτηριστικό **id** χρησιμοποιείται για να δώσει μια **μοναδική ταυτότητα** στο στοιχείο που χαρακτηρίζει και είναι αυτή που βάζουμε στην τιμή του. Το χαρακτηριστικό **class** χρησιμοποιείται για να **ομαδοποιήσει** ορισμένα στοιχεία **σε μια κλάση** που έχει ταυτότητα την τιμή που βάζουμε στο χαρακτηριστικό class, ώστε να μπορούμε να τους προσδώσουμε στη συνέχεια κοινή μορφοποίηση με την CSS.

Στην ερώτηση τι περιγράφει το στοιχείο **div** ή **span** για το περιεχόμενο που εσωκλείει; Η απάντηση είναι τίποτα. Στην ερώτηση πότε το χρησιμοποιούμε; Η απάντηση είναι όταν δεν υπάρχει κάποιο άλλο κατάλληλο στοιχείο για να ξεχωρίσουμε το περιεχόμενο που εσωκλείει από το υπόλοιπο περιεχόμενο. Με ποιο κριτήριο θα επιλέξουμε το ένα ή το άλλο; Αν θέλουμε το περιεχόμενο που εσωκλείει να παραμείνει στην ίδια γραμμή (να είναι δηλαδή στοιχείο γραμμής) διαλέγουμε το **span**. Αν θέλουμε να είναι στοιχείο μπλοκ διαλέγουμε το **div** (αυτή είναι η προεπιλεγμένη τιμή για την ιδιότητα display της CSS. Αλλάζοντας την τιμή της ιδιότητας αυτής στο αρχείο της CSS, αλλάζει και η συμπεριφορά που περιγράψαμε παραπάνω). Η συμβουλή μας είναι να χρησιμοποιούνται με φειδώ, μόνο όταν είναι απαραίτητο και δεν υπάρχει άλλο κατάλληλο στοιχείο για να επιτύχουμε τον στόχο μας.

Λέξεις κλειδιά

σημασιολογικά στοιχεία (Semantic Elements), **στοιχεία επιπέδου μπλοκ** (Block level elements), **στοιχεία επιπέδου γραμμής** (inline Text elements), **σημασιολογικά inline στοιχεία κειμένου** (Semantic Inline Text Elements), **στοιχεία γραμμής που επιδρούν στην παρουσίαση** (Presentational Inline Elements).